

Visitationspredikan i Bergsjö och Nordanstigs församlingar 31 oktober 2021

Jesus vändas och bryr sig, han klagar över Jerusalem och fruktar dess öde i dagens evangelium; här kommer inte att lämnas sten på sten, allt ska brytas ner. Är det så också hos oss?

Man kan byta ut namnet Jerusalem mot den ort, där man själv bor och verkar, och idag hålls prostvisitationsmässan här i Bergsjö- och Nordanstigskustens församlingar.

Stämmer det, som Jesus säger om min församling? Väljer vi det som söndrar och bryter ner eller det som bygger upp och möjliggör samverkan? Vågar vi se medmänniskan även om hon bor utanför byn/sockengränsen? Ekar kyrkorna så tomma att det bara kommer att lämnas kvar sten på sten?

Eller längtar vi efter att Jesus på nytt skall dra in oss i sin kärlek och gemenskap, så att vi blir människor av god vilja som ser varandra och samverkar för medmänniskan och skapelsens skull?

Kristus kom faktiskt för att tjäna medmänniskan, serva henne skulle vi nu säga, och vårt uppdrag som kyrka, som Kristi kropp, är gudstjänst, undervisning, diakoni och mission för medmänniskans skull, i hela vårt sammanhang, här i Nordanstigs kommun.

Prosten känner sig nämligen såsom hönan som ville samla sina kycklingar under sina vingar, men ni ville inte. Det är svårt att organisera kycklingar, de springer hit och dit.

Nu har vi fått denna söndag för att tänka till och för att kycklingarna ska hitta skydd och mat.

Vi behöver därför få träffa Simon Petrus, kärlek brinner i honom. Han vill säga något viktigt i episteltexten.

Bli inte överraskade!

Mina kära, bli inte överraskade av det eldprov ni måste gå igenom, som om det vore något oväntat som händer er.

Guldet måste prövas i eld och ibland måste vår tro och vår samarbetsförmåga få gå igenom eldprov. Men lägg märke till att Gud ser oss som guld, något som är mycket värdefullt.

Jag har haft gulddagar i både Bergsjö och Nordanstigskusten med vänliga och engagerade medarbetare, både anställda förtroendevalda och ideella. Många vill mycket och gör goda insatser. Ni är guld! Men allt är inte bekymmersfritt.

Över kycklingar i församlingarna, som springer åt olika håll – både församlingar och kycklingar! – svävar höken. Höken, den kallas också krympande ekonomi, mer än 1 % per år. Ser ni den hotfullt svävande i skyn?

I gräset smyger räven, den kan också kallas fastighetsunderhåll och för många tak. Vid diket kan vi se minken. Minken, den kan kallas missbruk och social misär och kycklingarna är alldeles för få på söndagarna i kyrkans hönsgård!

Församlingarna måste därför samverka för en hållbar framtid där hopp, tro och kärlek, ja diakonal omsorg, kan växa i varje kyrka och by.

När det gäller samverkan finns det nog ändå gott hopp, men jag tänker att det är viktigt att ta vara på dem som är positiva och att plocka de lågt hängande frukterna och att tydligt se det som redan finns, det sker ju faktiskt en del samverkan.

Ta vara på de goda samverkanspunkterna i det som har varit, men se inte i framtiden i backspegeln, var istället realistiska och frimodiga för höken "krympande ekonomi" och räven "fastighetsunderhåll" och andra utmaningar, det verkar vara svårt att rekrytera präster och pedagoger bl. a. gör att ni måste samverka.

Gläd er istället Nordanstigskustens och Bergsjö församlingar för Simon Petrus säger i Guds ord till oss idag:

Gläd er över att ni delar lidandena med Kristus, ty då får ni jubla av glädje också när hans härlighet uppenbaras. Hur kan då hans härlighet visas och ni kan jubla av glädje?

Jo i detta fall genom samverkan mellan församlingarna för medmänniskans och skapelsens skull! Se uppåt, se himlen! Ty härlighetens ande; Guds Ande, vilar över er, kan vi läsa i episteltextens fortsättning. Plocka därför de lågt hängande samverkansfrukterna.

Vi började urskilja dem när förtroendevalda och personal från de bägge pastoraten möttes under onsdagskvällen den 27 oktober. Där lyftes följande samverkansområden:

Musikverksamheten borde man kunna göra hur mycket som helst med, börja med det som är roligt. Sång och musik är till glädje både för utövarna och åhörarna. Vikarier är en bra idé. Undvik krockar mellan musikevenemang. Samordna underhållet på orglarna. Gemensam kördag.

Inom diakoni vore det bra om området motsvarade kommunen. Kanske Gemensam sorgegrupp.

Vaktmästare kan fylla i för varandra. Ungdomsgrupper upp till konfirmander kan samverka.

Träffar för anställda och förtroendevalda någon gång per år.

Norrländskt symöte i Jättendal, då kommer vi från Bergsjö.

Gemensam upphandling. Ökat samarbete på punkt efter punkt.

Lättare för personalen att hitta samarbetsområden. Byta personal med varandra. Stämman instrument. Lära känna, till exempel kyrkvårdar.

Det fanns en beredskap att gå in och säkra upp under pandemin.

Gemensamma inköp av maskiner eller dela på maskiner,

Det viktigaste är att vi hjälps åt med en positiv anda.

Titta på det som är – eller som har varit – bra tidigare.

Till exempel gemensamma kördagar. Pilgrimsvandring. Kontraktsstudiecirklar.
Syföreningsdagar.

Det viktigaste som nu krävs omtalas också i tredje årgångens episteltext för denna söndag, som handlar om frälsningen, att vi befrias till kärlek och liv i Kristus (Andra Petrusbrevet 1: 5-9):

Sök därför med all iver att till er tro foga styrka, till styrkan kunskap, till kunskapen självbehärskning, till självbehärskningen uthållighet, till uthålligheten gudsfruktan, till gudsfruktan broderlig omtanke och till omtanken kärlek. Ty om allt detta finns hos er och får växa till blir er kunskap om vår herre Jesus Kristus inte överksam utan bär frukt. Men den som saknar detta ser ingenting i sin närsynthet.

Det är svårt att plocka samverkansfrukter om man är närsynt och att då kunna ge dem åt kycklingarna.

Att inte börja samverka nu vore att fastna i gårdagens närsynthet och fumla sig in i framtiden och man riskerar då att tappa bort sina kycklingar, de sprids för sekulariseringens vind och blir byte för höken och räven.

Bergsjö och Nordanstigskustens församlingar bör därför foga till varandra broderlig omtanke och till omtanken kärlek. Ty Bergsjö och Nordanstigskustens är som de två röda kärlekspärlorna i Frälsarkransen, lika som bär sitter de bredvid varandra, lite blyga, de borde bli vänner i höns-flocken så att de genom sin samverkan kan nå bekymmerslöshetens blåa framtidspärla och likt kycklingar picka på den.

Vi ber med Psaltarens ord (63. 8-10):

Din nåd är dyrbar, o Gud,

i dina vingars skugga finner människor tillflykt.

De får njuta överflödet i ditt hus,

i din glädjes strömmar stillas deras törst.

Ty hos dig är livets källa,

i ditt ljus ser vi ljus.

Ära vare ...

Peter Södergård, kontraktsprost i Hälsingland norra